

DİLKEŞHÂVERÂN BESTE

İSMÂİL FENNÎ ERTUĞRUL

Hafîf

(Ninnîye) Ben de Mec nûn -
Â şı kı sâ
Der de yok sab

dan fü zûn â -
dik me nem Mec
rı a nın her

şık - lık - is - tî
nû nun an - cak
lâh za bin fer

dâ - di var
a di var
yâ di var

"Terennü"
Öm rûm câ - nım mih - ri bâ - nım

yel le lel lel le - le lel lel lel li

te re lel le le lel lel lel li

ah ah yâr - a man

Dilkeş-hāverān Beste'nin devāmı

MEYÂN

Eh li tem kî -

nim be ni ben

zet - me ey gül -

bül - bül bû - le

(Terennüm)

Bende Mecnûn'dan füzûn âşıklık istidâdı var
Âşık-ı sâdık menem Mecnûn'un ancak adı var
Ehl-i temkînîm benî benzetme ey gül bûlbüle
Derde yok sabrı anın her lâhza bin feryâdı var

(Güfte = Fuzûlî)